VREŢI SĂ CÂŞTIGAŢI LA LOTERIA DE STAT?
CUMPĂRAŢI UN LOZ NUMAI LA
HERMES
BUCUREŞTI
Strada Lipscani 20
Calea Victoriei 30 şi 60
Bul. Take Ionescu 1 (Lido)
Calea Moşilor 219
Calea Văcăreşti 34
Calea Griviţei 143 şi 214
Şos. Crângaşi 17
Comenzile din provincie prin mandat sau cec postal franco de orice spese.
SUCURSALE ŞI AGENŢII ÎN TOATĂ ŢARA
CARE A FĂCUT PÂNĂ ACUM CEI MAI MULŢI MILIONARI

NECAZURI ACTUALE

Crăciun burlac...

— *Sal'tare, dragă!*

— *Noroc! Ce mai faci?*

— *Ce să fac? Sunt bucuros că trecu şi Crăciunul...*

— *Uf! Crăciun fu ăsta!?*

— *Adevărat: criză mare...*

— *Sărăcie...*

— *Burlăcie...*

— *Mai ales asta. Sărbători de iarnă, sortite să le petreci în cercul restrâns al familiei tale... şi tu singur cuc!*

— *De ce nu te-ai însurat?*

— *Pentru acelaş motiv pentru care ai divorţat tu!*

— *Atunci pentru ce te mai plângi dacă o duci greu de sărbători!?*

— *Ei, nu chiar aşa de greu: te mai inviţi şi tu pe la casele prietenilor-însuraţi. Copil de pripas...*

— *Te inviţi, dar prietenii se lasă greu. Cu scumpetea de azi, o gură în plus la masa omului nu mai este un lucru fără importanţă, ca pe vremuri! Familiştii trebue să facă sforţări uriaşe ca să nu se înnece barca... în timpul anului. Când mai vin însă şi sărbătorile....*

— *Parcă burlacii nu au greutăţi de sărbători? Ce, te duci cu mâna goală... când eşti invitat undeva la masă? O jucărie pentru copil, o cutie de bomboane doamnei gazdă, un buchet de flori soacrei...*

— *Mie îmi spui? Cadourile te ruinează!*

— *Fleacuri care costă o avere!*

— *Şi nici nu le găseşti!*

— *Ai dreptate! Se vede că sunt atâţia burlaci în Capitală, încât, de a doua zi de Crăciun au dispărut de pe piaţă şi florile, şi cutiile obişnuite de bomboane....*

— *Şi eu am băgat de seamă. Ori cumpărai un geamantan de cinci kilograme de bomboane, ca să creadă lumea că te muţi pentru o săptămână când ai venit la om la masă — ori plăteai o duzină de trandafiri, a o sută de lei firul... cât face o pălărie nouă!*

— *Asta-i nenorocirea când nu poţi mânca la casa ta, fără nici o durere de cap. Faci sacrificii, ca să te mai bârfească apoi şi rudele gazdei: ai văzut ce moft ne-a mai adus şi calicul ăsta!? Să-i spunem lui Matei să-l ardă la curcan: să nu-l lase să servească piept!*

— *Sau să te îndoape cu sarmale... ca să te scoată din circulaţie pentru o săptămână!...*

— *Ce mai încolo încoace: viaţa e grea, pentru un om singur, de Crăciun! La revedere!*

— *Sal'tare! Unde mănânci?*

— *Intr'o familie. Sunt invitat.*

— *Te cred. Te văd cu buchetul de flori în mână. Sigur că iar te-ai ars cu un miar?*

— *Aş! Ce, sunt prost? Astea le-am închiriat, cu o zi înainte de Moş Ajun, dela un cunoscut al meu, care are florărie. Le-am plimbat pe la diferite case până acuma...*

— *Nu mai spune! Cum ai făcut?*

— *Foarte simplu. De câte ori mă duc invitat la masă undeva, le prezint solemn gazdei. Pe urmă prind un moment în timpul mesei, şi-i dau o băncuţă de doi poli jumate servitoarei, ca să mi le dea învelite în hârtie, când îmi ţine paltonul. A doua zi mănânc cu ele, în acelaş fel, la alt amic... Dar tu iei masa la restaurant în zilele acestea mari?*

— *De unde? Mă duc chiar acuma să dau un telefon la familia la care am mâncat eri. Le-am dus două kilograme de „glasate". Imbuibaţi cu caltaboşi, murături şi dulciuri — cum sunt toţi creştinii de sărbători! — cred că n'au mai avut nici poftă nici timp să deschidă cutia. Vreau să-i rog să mi-o împrumute, fiindcă sunt invitat la nişte oameni foarte serioşi la masă. Aşa procedez din prima zi de Crăciun... şi sper să ies din sărbători cu o singură cutie!...*

— *Atunci... noroc şi poftă mare!*

— *Sal'tare! Şi s'o ia naiba de burlăcie... că greu o scoţi la capăt cu cadourile de sărbători!...*

VALERIU MARDARE

Situaţia apelor Dunării maritime

Pe fluviu curg sloiuri compacte.— Dislocarea unor vase prinse de sloiuri

Galaţi, 28 Decembrie

Astăzi, la ora 12, serviciul hidraulic prezintă următoarea situaţie a Dunării maritime:

La Galaţi, apele scad 10 cm.; cota 3,84. Temperatura: noaptea — 13 grade; azi la 8 dimineaţa, — 9 gr. Temperatura apei 0 grade.

La Brăila, temperatura — 16 grade. Curg sloiuri compacte din mal în mal spre portul Galaţi.

La Cotul Pisicii, sloiurile s'au oprit.

Remorcherul „Ismail" lucrează la dislocarea barajului.

Spărgătorul „Mântuirea" continuă operaţiile de dislocare a sloiurilor, la Ceatalul Tulcea.

După o muncă intensă, s'a reuşit să se disloce vasele „Alba Iulia" şi „Suceava", ambele ale S. M. R. şi „Nürnberg", sub pavilion german.

Operaţiile de dislocare a vaselor „Capo-Faro" şi „Italovan" continuă.

Eliberarea diplomelor absolvenţilor şcoalelor profesionale din teritoriile cedate

O decizie a ministerului educaţiei naţionale

Absolvenţii anului şcolar 1939/940 ai tuturor şcoalelor profesionale, din teritoriile ocupate de ruşi, unguri sau bulgari în anul 1940, cari n'au obţinut diplomă respectiv certificatul de absolvire, vor înainta până la 15 Februarie 1941, ministerului educaţiei naţionale, cultelor şi artelor, o cerere prin care vor solicita eliberarea diplomei sau certificatului de absolvire.

In cerere solicitanţii vor arăta, pe lângă numele şi pronumele lor numele şi pronumele părinţilor, anul şi ziua de naştere, comuna şi judeţul în care s'au născut, cetăţenia, origina etnică, religia, cât şi numele membrilor comisiunei înaintea cărora au depus examenul de absolvire. Vor alătura două fotografii de 9/6 şi timbre în valoare de 14 lei fiscale şi 2 lei aviaţie, indicând dacă cunosc media de trecere a examenului sau alăturând în foto copie orice dovadă ce posedă asupra trecerii cu succes a examenului de absolvire.

Pentru cercetarea situaţiei şcolare, se va alcătui la fiecare şcoală o comisiune, formată din directorul şcoalei şi un membru al corpului didactic, sau din doi profesori sau din doi membri ai comisiunei înaintea căreia absolvenţii au trecut examenul de absolvire.

Pe baza avizului favorabil dat de comisiunea instituită, ministerul educaţiei naţionale, cultelor şi artelor, va elibera diplomele sau certificatele de absolvire pe un certificat special.

La fel se va proceda pentru eliberarea duplicatului diplomelor sau certificatelor pierdute de absolvenţii şcoalelor. Termenul de înaintare a cererilor pentru eliberarea duplicatelor de diplome sau certificate de absolvire nu se limitează. Aceste cereri vor fi redactate ele fiind însă însoţite de recipisele asupra plăţilor legale pentru publicarea pierderii în Monitorul Oficial, cât şi în Buletinul ministerului educaţiei naţionale, cultelor şi artelor.

INFIINŢAREA UNEI CANTINE LEGIONARE LA SULINA

D. primar C. Mogoş în mijlocul copiilor la masă

Sulina, 23 Dec.

Duminică, 22 Decembrie cu., într'un cadru solemn, s'a sfinţit cantina legionară din oraşul nostru.

In sala frumos pavoazată, unde străjuia icoana Arhanghelului Mihail, protectorul Legiunii, deasupra unei candele aprinse, sub care se afla chipul Căpitanului pr. V. Andreescu a oficiat un serviciu divin, răspunsurile la sfânta slujbă fiind date de corul Catedralei Sf. Nicolae, de sub conducerea d. M. Smărăndescu.

De faţă au fost membrii organizaţiei legionare locale, în frunte cu camaradul C. Mogoş, primarul oraşului, autorităţile civile şi militare şi un numeros public.

Printre cei prezenţi au fost: d. C-dor F. Drăghicescu, comandantul detaşamentului maritim, d. dr. H. Vlasie, medicul comunei, d. dr. E. Văcăreanu, şeful spitalelor D. D. M., d. V. Bălbăie, şeful poliţiei şi alţi funcţionari publici.

La sfârşitul slujbei religioase pr. V. Andreescu a vorbit celor prezenţi despre însemnătatea înfiinţării acestei cantine pentru populaţia nevoiaşe, tocmai acum, când tot omul este mai greu încercat ca altă dată de vitregia vremii, prin care trecem şi care trebue ajutat aşa după cum a dorit Căpitanul când a spus: Ajută-ţi fratele căzut în nenorocire!

Camaradul C. Mogoş, primarul oraşului, a exprimat în câteva cuvinte mulţumirea de a vedea o atât de numeroasă asistenţă la această creştinească manifestare şi a citit legile fundamentale după care trebue să se conducă adevăratul legionar.

Corul Bisericii a intonat Imnul Regal în timp ce întreaga asistenţă saluta cu mâna întinsă, după care, corul organizaţiei legionare a cântat „Sfântă tinereţe legionară".

S'a servit apoi o gustare iar celor 50 copii şi bătrâni nevoiaşi li s'a servit masa în mod gratuit. In tot acest timp legionarii au cântat cântece legionare.

Serviciul divin

Această cantină a luat fiinţă din voinţa dârză şi dragostea de aproape, caracteristice legionarului şi va funcţiona de azi înainte urmând ca aci să-şi găsească hrana zilnică, în mod gratuit, peste 70 copii şi bătrâni lipsiţi de mijloace de trai. Pentru cei ce au mijloace mai restrânse a luat fiinţă — tot în cadrul cantinei — o popotă, la care va putea lua oricine masa, compusă din două feluri de mâncare, pentru suma de 26 lei.

Astfel, în acest colţ îndepărtat de ţară, graţie noului spirit în care înţelege să trăiască bunul român, o parte din visul Căpitanului s'a înfăptuit şi avem credinţa că întreaga ţară să capete cu adevărat caracterul celuia care s'a jertfit pentru salvarea ei.

CĂRŢI NOUI

AL. MATEEVICI: POEZII

Ceeace este cu totul important în viaţa lui Al. Mateevici, poetul basarabean ale cărei producţii le-a publicat editura „Cartea Românească" într'un singur volum de 120 de pagini, este faptul că autorul născut şi crescut sub stăpânirea rusească şi fără să fi învăţat la nici o şcoală românească, a scris totuşi în graiul său naţional, dând expresie celei mai curate simţiri româneşti. Exemplul oferit de Al. Mateevici, subliniază importanţa limbii unui neam. Poetul a scris în limba ce-o vorbeau părinţii în familie, învăţând literele noastre latine după cărţi româneşti citite în ascuns! Ce indemn pentru vremea de azi, când ne gândim să nu piară limba fraţilor cutropiţi.

V. P. NICOLAU: PEDAGOGIE ŞI CULTURĂ

Volumul „Pedagogie şi cultură" pe care d. V. Nicolau îl publică în editura „Cartea Românească", cuprinde în cele 230 de pagini întâiu o introducere în problemele generale ale pedagogiei moderne, şi apoi o expunere a principiilor de practică pedagogic. Sub acest din urmă raport al modului cum un „principiu se poate şi trebue aplicat cu privire la elev şi metodă", autorul a urmărit o sinteză între „experiment" şi „speculaţie". Unind datul real cu datul filosofic, d. V. P. Nicolau şi-a ales un criteriu după care a întocmit o lucrare foarte valoroasă.

MIHAIL DRUMEŞ: „IN VITAŢIE LA VALS"

ROMAN ED. IV REVĂZUTĂ ŞI ADĂOGITĂ

Acest roman, apărut recent în ediţia IV, a obţinut una din cele mai strălucite biruinţe literare din ultimii ani.

Lucrarea d-luĭ Drumeş, scrie într'o cronică poetul Radu Gyr, aduce remarcabile însuşiri de compoziţie, aprofundare şi fineţe psihologică.

Examenul conflictului sufletesc e urmărit atent, seismele interioare îngrijit studiate, nuanţările subtile şi rafinate.

Autorul ştie să surprindă convulsia, cât de fină, din psihicul eroilor şi să urmărească evoluţia stărilor lăuntrice în toată gama lor cromatică. Două caractere ferme, două temperamente încărcate de ambiţie şi amor propriu, pe cari iubirea creşte nestăvilită, dar convulsionată de mândria excesivă a fiecăruia din cei doi eroi: Michaela şi Tudor.

Şi unul şi celălalt se macină în suferinţa mistuitoare a dragostei. Totuşi mândria îl împiedică pe fiecare de a capitula în faţa celuilalt şi le ascunde, adânc, în suflet fluxurile şi sbaterile iubirii.

In conflictul acesta surd, în care numai sufletele luptă incandescente, amândoi cad înfrânţi.

Astfel, cludatul conflict dintre iubire şi mândrie se rezolvă iremediabil în moarte.

Ştefan Baciu: Cetatea lui Bucur,

versuri, colecţia „Universul Literar"

Tânărul poet Ştefan Baciu a publicat de curând în colecţia „Universul literar", un volum de versuri intitulat „Cetatea lui Bucur". Noua culegere lirică a autorului îşi propune, precum se poate bănui din titlu, să fie reprezentarea interioară a vieţii şi aspectelor moderne din Capitală. Cunoscând lucrările de până acum ale lui Ştefan Baciu şi ştiind emotivitatea ce le străbate, acel ton melancolic ce farmecă pe lector, ne aşteptăm ca poemele ce au ca obiect *cetatea* lui Bucur, să fie o adevărată *cântare* pătrunsă de un suflu elegiac. Aşteptarea noastră nu este înşelată, deoarece însuşi poetul ne mărturiseşte din prima poemă a cărţii că o anumită suferinţă îndurată aici i-a inspirat versurile. Ideia lui Ştefan Baciu este clară dela început Se ştie că lupta vieţii într'o metropolă modernă se înfăţişează plină de primejdii, mai ales pentru cine ia contact cu această luptă, venind din provincie.

Cu vocaţia de poet determinată încă de pe băncile liceului de la Braşov, Ştefan Baciu a sosit în Bucureşti şi a început viaţa studenţească, întâmpinând greutăţile legate de studiu şi de grija zilei de mâine.

Ce s'a întâmplat în sufletul său sensibil prin cunoaşterea acestui mediu nou? Poetul lămureşte procesul lăuntric din prima bucată a volumului:

De câte ori nu ţi-am cerut pierzarea,
Spre a-ţi cădea 'n genunchi apoi?
Eşi flautul şi eşti cântarea,
Mânia eşti ce colcăe în noi.
Te simt alături ca pe-un frate
Te răsfoiesc în gând ca pe-un album,
Prin tine m'am făcut eternitate
Ca pasărea ce s'a născut din scrum.
O, Bucureşti, sunt robul tău de-apururi,
Căci bucuria ta amară m'a durut!
Ţii cumpăna 'ntre pietre şi azururi,
Cu buza arsă fruntea ţi-o sărut.
(pag. 11)

Obstacolele întâlnite de un suflet sensibil, pot stârni „mânie" şi multe amărăciuni, şi nu rar se constată ca o vocaţie literară să moară în germene, din pricina luptei pentru existenţă. Dar un poet hrăneşte totdeauna speranţa că înfrângerea sa este doar o ascundere temporară a focului sacru în spuză, ca duhul pasării Phoenix.

Iar renaşterea din cenuşă va fi mai plină de putere şi talentul se va înfăţişa crescut cu adaosul de forţă spirituală care a înlesnit învierea. Deaceea, pe drept cuvânt spune poetul Ştefan Baciu despre oraşul amărăciunilor: „prin tine m'am făcut eternitate, ca pasărea ce s'a născut din scrum". Sensul acestor versuri ne apare în toată frumuseţea, dacă ne gândim că *învierea* din scrum a oricărui suflet, noi o concepem ca o viaţă fără moarte. Cine învie din morţi nu mai moare niciodată, — iată învăţătura oricărei doctrine spirituale. In lumina acestei interpretări, pricepem pentru ce poetul spune apoi că este „robul" deapururi al oraşului, arătând că experienţa durerii a dat putinţă talentului său să se desvolte. Intre „pietre" şi „azur", oraşul este o „cumpănă", imagine ce vrea să spue că, dacă am cântări *durerea*, cu cât ar creşte greutatea ei mare, cu atât ar trebui să mărim şi puterea de a cuceri azurul, spre a face cumpăna dreaptă.

Oraşul s'a înfăţişat poetului ca un fel de ciudată balanţă, în care, la început, numai durerea atârnă foarte greu. Pornind dela experienţa inegalităţii dintre viaţa aspră şi *azurul* poeziei, autorul va încerca, spre a spune astfel, să pue în echilibru realitatea, căutând pretutindeni adaosul necesar de purificare. Dacă am voi să vedem *în ce constă* adaosul de *corectare* a lucrurilor, vom observa că Ştefan Baciu nu poate dărui golurilor din jur decât *melancolia* sa, adică o *emotivitate* transformată în suflu poetic, pe care îl concepem ca fiind *altceva* decât durerea brută. Cum însă *durerea brută* este în multe poezii însuşi obiectul, s'ar părea că, uneori versurile autorului au o substanţă socială, şi că în ele se pierde cumpăna dreaptă între „pietre" şi „azururi". In locurile unde se pierde acest echilibru necesar, critica ar trebui să certe pe poet, pe temeiul serios că *azurul* fiind unitatea personalităţii poetului, semnul acesta lipsind, nu avem propriu zis creaţie, ci numai simţiri nedeterminate. Dar o discuţie asupra dozării elementelor de compoziţie, ar fi mai mult de natură estetică, folosind doar autorului, întrucât îl supraveghează în sinteze, şi nu lectorului, pe care îl interesează numai efectul lecturii. Şi acest efect al lecturii am spus că este o caceritoare melancolie, sentiment după care verificăm că versurile lui Ştefan Baciu sunt adevărate *cântări*, compoziţii ale graiului pline de muzicalitate. Am putea cita numeroase versuri din care se desprinde vălul de melancolie, aşternut peste peisagii, fapte sau chipuri omeneşti, fie parcuri, lacuri, stranduri, străzi, statui, cafenele, gări, florărese, simigerii, olteni, flaşnetari, biserici, antichităţi, expoziţii de pictură, etc., etc.

Iată un singur exemplu, de *moment* melancolic surprins într'un parc:

Adormi visând sub iedera verzuie,
Hoiner năuc pe-al cerului măidan,
Un greer beat, pe haină ţi se sue,
Tu ronţăeşti o turtă cu susan.
(pag. 17)

Bagat prin diversitatea momentelor tratate, şi unitar prin acelaş farmec dominant în fiecare poezie, volumul „Cetatea lui lui Bucur" este o carte care înmulţeşte dovezile frumosului talent al lui Ştefan Bacu.

C. FANTANERU

Practica pedagogică a candidaţilor la profesorat

Dispoziţiunile ministerului educaţiei naţionale

Ministerul educaţiei naţionale, cultelor şi artelor aduce la cunoştinţă candidaţilor la profesorat, că ultimul termen pentru înscriere la practica pedagogică este 20 Ianuarie 1941. Pentru aceasta va ţine seamă de următoarele: în anul şcolar 1940/941, fac practica pedagogică şi se pot prezenta la examenul de capacitate de lichidare, următoarele categorii de licenţiaţi şi diplomaţi de şcoale superioare: foştii elevi ai şcoalelor normale superioare, secţia A, cu frecvenţă de 2 ani, se vor prezenta la academia pedagogică, potrivit legii (publicată în M. O. nr 279 din 26 Noemvrie 1940) şi deciziei nr. 247.905; foştii candidaţi ai seminariilor pedagogice universitare, care fuseseră reînscrişi la S. P. U. în anul de lichidare (1938/939), se vor prezenta deasemenea la academia pedagogică, potrivit deciziei nr. 247.905.

Candidaţii înscrişi pentru practică pedagogică la licee, prin inspectoratele şcolare, vor continua la şcoala care au început, după legea veche, potrivit art. 15 din legea A. P.

Titraţii, diplomaţi cei mai târziu în sesiunile anului 1938, care n'au putut face practica din cauza concentrărilor sau a persecuţiunilor politice, vor cere aprobare dela minister şi vor face practică la liceul pe care şi-l aleg, iar colocviul de absolvire la A. P.

In aceleaşi condiţiuni fac practica şi foştii candidaţi ai seminariilor pedagogice care nu intră în dispoziţiile deciziei de lichidare prin A. P. (care n'au fost reînscrişi la S. P. U. în anul de lichidare 1938/939).

Toate celelalte categorii de candidaţi la profesorat adică: diplomaţii după 1938 şi ceilalţi diplomaţi care n'au fost candidaţi ai S. P. U., elevi ai şcoalelor normale superioare, înscrişi la practică prin inspectorat, nici împiedecaţi dela practică (litera d.), se înscriu la academia pedagogică în Aprilie 1941. Ei nu dau examenul de capacitate de lichidare şi vor fi numiţi în învăţământ ca diplomaţi ai A. P.

Examen de capacitate pentru maeştrii din învăţământul industrial

Inscrierile candidaţilor

Ministerul educaţiei naţionale a dat următoarea decizie, privitoare la examenul de capacitate pentru maeştrii din învăţământul industrial:

Actualii lucrători-instructori, titulari în învăţământul industrial al băeţilor, devin, în conformitate cu dispoziţiunile legii pentru organizarea învăţământului industrial din 1940, maeştri de atelier, primind drept salarizare 90% din salariul profesorilor-maeştrii (prin legea din 1940: şefi de ateliere).

Acei dintre lucrătorii-instructori titulari cari doresc să obţină titlul şi gradul de profesori-maeştri (şefi de ateliere), vor trebui să treacă un examen de capacitate, ale cărui probe sunt cele prevăzute în regulamentul examenelor de capacitate din 1927.

Se mai pot prezenta la acest examen actualii lucrători instructori cari funcţionau în învăţământ la data ultimului examen de capacitate pentru lucrători instructori şi cari nu s'au putut prezenta la acel examen, neavând stagiul de practică cerut.

Acest examen se va ţine la Bucureşti şi va începe la 1 Mai 1941.

Inscrierile candidaţilor se vor face la M. E. N. Direcţia învăţământului profesional, până cel mai târziu 1 Aprilie 1941. După această dată nu se vor mai primi cereri de inscriere sub nici un motiv.

Sporurile de salarii, cuvenite prin noua încadrare a lucrătorilor instructori, se vor acorda numai când posibilităţile bugetare vor permite şi numai dela acea dată înainte

Examen de capacitate pentru profesorii din învăţământul comercial

Ministerul educaţiei naţionale institue un examen de capacitate pentru recrutarea membrilor corpului didactic de grad secundar, pentru liceele comerciale.

Acest examen de capacitate se socoteşte examen de lichidare, pentru valorificarea drepturilor tuturor candidaţilor care nu-şi vor fi făcut pregătirea la Academia pedagogică.

La acest examen au dreptul să se prezinte: licenţiaţii academiilor comerciale care au practică pedagogică împlinită, cu excepţia celor care s'au prezentat anterior la examenul de capacitate (de aceiaşi specialitate) şi au fost respinşi de două ori.

Acest examen de capacitate de lichidare se institue pentru următoarele trei specialităţi: ştiinţe comerciale cu matematici comerciale şi financiare; ştiinţe juridico-economice (drept, economie politică, statistică, finanţe); mărfuri şi fizico-chimice.

Candidaţii vor adresa cererile de inscriere la M.E.N.C. şi artelor, până cel mai târziu la 1 Aprilie 1941. După această dată nu se vor mai primi cereri de inscriere sub nici un motiv.

Cererilor li se vor alătura actele prevăzute în decizia nr. 258780 din 19 Decembrie 1940, de instituirea examenului de capacitate de lichidare pentru profesorii liceelor teoretice.

Acest examen de capacitate de lichidare se va ţine în Bucureşti şi va începe la 1 Mai 1941 după programa analitică ce se va întocmi şi anunţa la vreme.

CRIMA DIN TÂRGUL BEREŞTI

Galaţi, 28 Decembrie

In târgul Bereşti s'a săvârşit de sărbătorile Crăciunului, o crimă.

Pe când lucrătorul de fabrică Nicolae Ionaşcu, de 50 ani, se înapoia spre casă, s'a întâlnit cu consătenul său Vasile Năstase, cu care s'a luat la ceartă.

La un moment dat, Vasile Năstase a dat rivalului său mai multe lovituri de ciomag în cap, după care a dispărut.

In stare gravă, victima a fost transportată la spitalul „Beldiman" din Bârlad.

După câteva ore, a încetat din viaţă.

Criminalul a fost prins şi înaintat parchetului.

S'a stabilit că mobilul crimei este răzbunarea.

Teatrul Naţional din Timişoara şi-a reluat activitatea

Premiera piesei „In slujba ţării", adaptare de Titus Lapteş

Timişoara, 27 Dec.

Teatrul naţional din localitate, după o întrerupere de câteva săptămâni, pe care a folosit-o spre a organiza turnee în provincie, şi-a reluat activitatea la reşedinţă, cu premiera „In slujba ţării", piesă'n trei acte, adaptare de d. Titus Lapteş după Henri Lavendan.

Piesa ca atare, a fost jucată de o echipă a Naţionalului nostru în principalele oraşe ardelene în recentul turneu astfel că numai pentru timişoreni a fost premieră.

Alegerea piesei a fost fericită, dacă ţinem seama de factura naţionalistă, în care trebuiesc îmbrăcate toate lucrurile şi activităţile, ea încadrându-se perfect în menirea teatrului din Cluj, aşezat vremelnic la noi, de a păstra şi întări sentimentul naţional, mai ales în aceste zile.

Insuşi subiectul piesei ne arată caracterul naţionalist. In familia colonelului Rămniceanu se întâlnesc toate tradiţiile şi gloriile militare. Fiul cel mare, căpitan, cade la datorie, fiica devotată asistenţei prin „Crucea roşie", alt fiu, locotenent, plecat pe zonă într'o unitate de paraşutişti.

Mezinul, şi el ofiţer, locotenent, un pasionat chimist, descoperă un explosiv distrugător, care-i întoarce sentimentele spre pacifism. De aici conflict între el şi părinte, colonelul „pensionar", care-şi păstrează întreaga armură sufletească militară. De altă parte, o mamă jertfită, fără soţ, fără copii. Conflictul dintre părinte şi mezin duce la isgonirea acestuia din familie, însă isbucnirea răsboiului aduce pe fiul cel mic, pe calea onoarei, spre bucuria părinţilor şi a... spectatorilor, completăm noi.

Desigur că scena teatrului din Timişoara — aşa cum am subliniat şi în alte ocaziuni —, prezintă prea puţine posibilităţi de manifestare, la care se adaugă un public fără educaţia teatrală a celui din capitala Ardealului, în al cărui mediu, a crescut şi s'a desvoltat Teatrul naţional.

Desfăşurarea piesei, privită prin această prismă, la care se adaugă nostalgia amintirilor de ieri, a dat prilej actorilor, prin sinceritatea jocului, să trăiască momentele unei piese, de factura momentului.

Ţinuta oarecum rigidă, plină de demnitate, a d-lui Titus Lapteş, în rolul colonelului Rămniceanu, ne-a amintit figurile luptătorilor ardeleni dela 1848, a fost foarte potrivită, pentru rolul de militar în care a apărut.

D-na Mia Mateescu a ştiut să exploateze la maximum, chinul unei mame, care se trudeşte să readucă armonia în familie şi să o călăuzească pe drumul adevărat.

D. Leonard Divarius în rolul lui Adrian, a avut de interpretat unul din cele mai dificile personagii, sbuciumul unui suflet tânăr, reuşind să ne redea o interpretare perfectă.

In celelalte roluri d-ra Nella Comloşan şi d-nii Mihail Mateescu şi D. Constantinescu, bine.

Distribuţia lemnelor de foc personalului şi pensionarilor c. f. r.

Direcţia economatului c. f. r. aduce la cunoştinţa celor interesaţi că Oficiul de vânazre al lemnelor de foc pentru personalul şi pensionarii c. f. r., situat în Bucureşti str. Barbu Catargiu 18, va fi deschis dela 1 Ianuarie, 1941, dela orele 8—13,30 în fiecare zi de lucru, afară de Luni şi Sâmbătă, iar Lunea dela orele 16—20.

COTA APELOR DUNĂRII

DIN PORTURILE ROMANEŞTI

PORTURILE	Dec. 1940	
	27	28
Baziaş	—	—
Drencova	60	68
Orşova	130	132
T. Severin	122	110
Cetatea	160	—
Calafat	168	140
Bechet	193	—
Corabia	203	190
T. Măgurele	194	171
Zimnicea	235	202
Giurgiu	260	235
Oltenţa	273	250
Călăraşi	340	290
Cernavoda	332	350
Hârşova	446	439
Brăila	395	378
Galaţi	394	384
Tulcea	303	300
Chilia Veche	182	—

IN SUS DE BAZIAŞ

PORTURILE	Dec. 1940	
	26	27
Regensburg	180	178
Hofkirchen	477	473
Passau	360	360
Linz	134	140
Struden	174	183
Viena	176	164
Bratislava	+8	—4
Komarno	164	168
Budapesta	82	85
Mohacs	272	264
Bogojevo	108	108
Novisad	—2	+58
Zemun	166	166
RAUL DRAVA		
Barcs	98	—
Osijek	272	—
RAUL SAVA		
Brod	336	316
RAUL TISA		
Tokay	20	27
Seghedin	30	30
Titel	209	198

Pe Dunăre curg sloiuri.